Wilhjelm (VS):

VS kan støtte ændringsforslagene og det endelige forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg kan kun henvise til ordførerne for regeringspartierne og sige, at regeringen naturligvis ikke kan støtte dette forslag. Det er sjældent, det er lykkedes nogen at lave et så forfejlet og virkningsløst lovforslag som dette.

Hr. Tastesen sagde, at formålet med loven var at bekæmpe skattetænkning. Ja men man har da gjort helt det modsatte. De, der tænker på skat i forbindelse med erhvervslån, er jo kreditorerne, det er jo dem, der køber obligationerne, og som har kursgevinsten. Det er da ikke bankerne, der udsteder dem. Det, man gør med dette forslag, er, at man forhøjer skatten for banker og sparekasser og lignende institutioner, men man kommer overhovedet ikke disse obligationer til livs, som udstedes med en overkurs – hverken statens obligationer eller Herninghallens eller andre, som måtte foretage nøjagtig det samme. Det er et sjælden forfejlet lovforslag. Det havde været meget mere pynteligt, hvis man havde ventet, indtil der forelå et resultat af det meget komplicerede arbejde med at løse problemerne omkring ligningslovens § 4. Så kunne man tage det op og på saglig, rolig måde drøfte, hvad vi skulle gøre med ligningslovens § 4. Dette er ikke bare en demonstration, det er en tom demonstration, som har nogle helt andre virkninger end dem, man åbenbart har tilsigtet. Til lykke med det!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har i anledning af den del af lovforslaget, som vi gennemfører, nemlig A-afdelingen, haft adskillige henvendelser fra bankerne, og jeg må desværre dementere skatteministerens udsagn. Bankerne har bestemt ikke fået opfattelsen af, at dette er en tom demonstration, for så havde der ikke været grund til at henvende sig til mig om at lade være at støtte det.

Skatteministeren kommer derefter ind på, at der er jo så mange andre steder, hvor man burde gribe ind. Ja, det er da rigtigt, og det er også rigtigt, at indgrebet egentlig burde være sket ad fordøren, men nu kan vi gøre det ad bagdøren. Vi kan ikke nå det ad fordøren foreløbig, og så må vi jo benytte bagvejen.

Der var en af de ting, skatteministeren omtalte, som jeg synes der er grund til at trække frem her. Det er forkert, når regeringen – jeg ved ikke, om det er af psykologiske grunde, man har gjort det – for tidligt nedsætter renten på statsgældsbeviser. Den diskussion synes jeg man skulle tage op, sådan at man satte renten op dér.

Lykketoft (S):

Jeg må på forslagsstillernes vegne selvfølgelig glæde mig over, at den del af forslaget, der vedrører disse erhvervslån, kan gennemføres.

Jeg er helt uenig med skatteministeren i, at der er tale om en tom demonstration. I så fald ville enhver foranstaltning, som blev vedtaget i dette ting til at styrke statsfinanserne, jo være en tom demonstration. Der er faktisk tale om en styrkelse af statens finanser under alle omstændigheder – hvad enten pengeinstitutterne fortsætter med at udstede erhvervslån eller de ikke gør det – fordi de ikke længere har mulighed for at trække kursopskrivningen fra.

Jeg er da enig i, at dette forslag kun er en del af en meget større problemkreds. Derfor glæder jeg mig til den fortsatte diskussion om en mere hensigtsmæssig udformning af ligningslovens § 4, som jeg forstår skattelovrådet interesserer sig for og beskæftiger sig med i øjeblikket. Jeg håber ikke, det bliver en lang studiekreds, men at det bliver et arbejde, der kan danne grundlag for et lovforslag her i tinget allerede i denne samling mere generelt på feltet.

Jeg vil godt føje til i forlængelse af de bemærkninger, hr. Bernhard Baunsgaard kom med, at dette handler jo ikke kun om skattelovgivning, det handler om statens rentepolitik på statslån, det handler om behovet for på en eller anden måde mere generelt at regulere institutioners, virksomheders, pengeinstitutters mulighed for at udstede lån, der indfries til overkurs. Jeg mener ikke, at dette ting kommer uden om at diskutere hele denne problemkreds, hvis man effektivt vil bekæmpe den skattetænkning, der finder sted